

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

žalobce: J. Ch.
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Patrikem Novosadem
sídlem X

proti
žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí
sídlem Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 8. 2025, č. j. X, ve věci příspěvku na motorové vozidlo

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. V posuzovaném případě bylo sporné, jestli žalobce splnil zákonné podmínky pro přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo (dále také jen „příspěvek“), jmenovitě jestli byla u žalobce prokázána těžká vada nosného nebo pohybového ústrojí.
2. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky ve Zlíně, kontaktního pracoviště Valašské Meziříčí (dále jen „úřad práce“) z 11. 2. 2025, č. j. X. Úřad práce tímto rozhodnutím zamítl žádost žalobce o příspěvek, protože žalobce neměl namítanou těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí ani jiné postižení podle § 9 odst. 2 a 4 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění účinném ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí (dále jen „zákon č. 329/2011 Sb.“).
3. **Žalobce v žalobě** namítal, že v důsledku všech jeho onemocnění je omezen v samostatném pohybu. Žalobce je odkázán na invalidní vozík. Posudková komise se řádně nevypořádala

s celkovým zdravotním stavem žalobce a jeho dopady na mobilitu. Žalobce neměl možnost osobně se účastnit a vyjádřit k posuzování zdravotního stavu v prvním stupni správního řízení Institutem posuzování zdravotního stavu. Lékařské zprávy, které žalobce doložil ve správním řízení, prokazují dlouhodobě funkční omezení dolních končetin.

4. Zástupce žalobce v doplnění žaloby uvedl, že se setkal se žalobcem v pečovatelském domě, popsal jeho onemocnění a doplnil, že žalobce je na 100 % odkázán na invalidní vozík a bez invalidního vozíku je schopen pohybu pouze s kompenzačními pomůckami, případně s dopomocí jiných osob, a to pouze na velmi krátkou vzdálenost. Žalobce není schopen nastupovat do dopravních prostředků hromadné dopravy a vystupovat z nich, pohyb je možný pouze na invalidním vozíku. Žalobce navrhl k důkazu lékařské zprávy založené ve správním spise, vlastní výslech a posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ostravě (dále jen „posudková komise“).
5. **Žalovaný ve vyjádření k žalobě** připomněl, že rozhodoval na základě posudku posudkové komise, který shledal jako úplný a přesvědčivý. Posudek byl v souladu s § 8, § 4 odst. 2 a § 16b zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění účinném ke dni vydání rozhodnutí o odvolání (dále jen „zákon č. 582/1991 Sb.“). Žalovaný informoval žalobce dopisem z 23. 7. 2025, že má možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí podle § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „správní řád“). Žalobce této možnosti nevyužil.
6. **Žalobce v replice** navrhl k důkazu výslech MUDr. M. K., který dlouhodobě a podrobně zná zdravotní stav žalobce a může odpovědět na dotazy soudu, které se týkají zdravotního stavu.
7. **Soud přezkoumal** napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).
8. **Žalovaný v napadeném rozhodnutí** objasnil, že vycházel z posudku posudkové komise ze 17. 7. 2025, který shledal jako úplný, objektivní a přesvědčivý. Žalovaný vypsál, ze kterých lékařských zpráv posudková komise vycházela a které z těchto zpráv žalobce doručil posudkové komisi na její výzvu. Podkladová dokumentace byla pro posudkovou komisi dostatečná a nebylo třeba projednání věci v přítomnosti žalobce. Žalovaný popsal diagnostický souhrn, posudkové hodnocení a posudkový závěr, že žalobce nemá těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí podle § 9 odst. 2 a 4 zákona č. 329/2011 Sb., uvedenou v písm. a), b), d) až i), l) a m) bodu 1 části I přílohy k citovanému zákonu a nejde ani mentální postižení podle písm. b) k bodu 5 části I téže přílohy a ani o poruchu autistického spektra podle písm. c) bodu 5 části I téže přílohy. Výčet zdravotních postižení odůvodňujících přiznání příspěvku je taxativní a indikací jsou pouze stavy vyjmenované v zákoně a nelze s nimi funkčně srovnávat jiné poruchy. Žalovaný umožnil žalobci vyjádřit se k podkladům rozhodnutí v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu, ale žalobce této možnosti nevyužil.
9. **Žalobce při jednání soudu** doplnil, že žádal o osobní vyšetření u posudkového lékaře MUDr. O., ale nevyhověli mu. Žalobce se po úmrtí přítelkyně přestěhoval z Prahy do Valašského Meziříčí, a když město dalo jemu a nové přítelkyni byt k nájmu, začaly problémy s dávkami. Přítelkyně je také na vozíku. Protože mají auto z roku 2002, na radu pracovnice úřadu práce v Praze požádali o příspěvek na vozidlo. Soud provedl dokazování

zprávami MUDr. K. z 13. 8. 2013 a 27. 1. 2015 a zprávou MUDr. L. z 2. 5. 2016.

10. Soud dospěl k závěru, že žaloba **není** důvodná.
11. Podle § 9 odst. 2 zákona č. 329/2011 Sb. *nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku poskytovaný na pořízení motorového vozidla nebo speciálního zádržního systému má osoba, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a její zdravotní stav nevylučuje přiznání tohoto příspěvku.*
12. Podle § 9 odst. 4 zákona č. 329/2011 Sb. *zdravotní postižení charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku a zdravotní stavy vylučující jeho přiznání jsou uvedeny v příloze k tomuto zákonu.*
13. Podle přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb. části I bodu 5 *zdravotní postižení odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku na pořízení motorového vozidla nebo speciálního zádržního systému, za které se považují:*
 - a) *zdravotní postižení uvedená v bodě 1 písm. a), b), d) až i), l) a m),*
 - b) *těžká nebo hluboká mentální retardace a stavy na rozhraní těžké mentální retardace*
 - c) *autistické poruchy s těžkým funkčním postižením, s opakovanými závažnými a objektivně prokázanými projevy autoagrese nebo heteroagrese přetrvávajícími i přes zavedenou léčbu.*
14. Podle přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb. části I bodu 1 *se za těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí považuje:*
 - a) *anatomická ztráta obou dolních končetin v bércích a výše,*
 - b) *funkční ztráta obou dolních končetin na podkladě úplné obrny (plegie) nebo těžkého ochrnutí,*
 - c) *anatomická ztráta podstatných částí jedné horní a jedné dolní končetiny v předloktí a výše a v bérci a výše,*
 - d) *funkční ztráta jedné horní a jedné dolní končetiny na podkladě úplné obrny (plegie) nebo těžkého ochrnutí,*
 - e) *ankyulóza obou kyčelních kloubů nebo obou kolenních kloubů nebo podstatné omezení hybnosti obou kyčelních nebo kolenních kloubů pro těžké kontraktury v okolí,*
 - f) *ztuhnutí všech úseků páteře s těžkým omezením pohyblivosti alespoň dvou nosných kloubů dolních končetin,*
 - g) *těžké funkční poruchy pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí s případnou odkázaností na vozík pro invalidy; funkčním celkem se přitom rozumí trup, pánev, končetina,*
 - h) *disproporční poruchy růstu provázené deformitami končetin a hrudníku, pokud tělesná výška postiženého po ukončení růstu nepřesahuje 120 cm,*
 - i) *anatomická ztráta dolní končetiny ve stehně bez možnosti oprotézování nebo exartikulace v kyčelním kloubu,*
 - j) *anatomická nebo funkční ztráta končetiny,*
 - k) *anatomická nebo funkční ztráta obou horních končetin,*
 - l) *anatomická ztráta dolní končetiny ve stehně s možností oprotézování,*
 - m) *anatomické ztráty horních končetin na úrovni obou zápěstí a výše nebo vrozené či získané vady obou horních končetin s úplnou ztrátou základní funkce obou rukou (úchopu a přidržování) závažně narušující posturální funkce těla,*
 - n) *těžká demence s neschopností chůze a odkázaností na mechanický vozík, pokud byl vozík osobě předepsán příslušným lékařem a schválen revizním lékařem zdravotní pojišťovny, nebo*

těžká demence provázená těžkým syndromem geriatrické křehkosti a imobility prokázané geriatrickým vyšetřením.

15. Při rozhodování o nároku na příspěvek na pořízení motorového vozidla je zásadním a rozhodujícím důkazem posudek, který prokazuje či vylučuje těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí či těžkou nebo hlubokou mentální retardaci a stavy na rozhraní těžké mentální retardace anebo autistické poruchy s těžkým funkčním postižením, s opakovanými závažnými a objektivně prokázanými projevy autoagrese nebo heteroagrese přetrvávajícími i přes zavedenou léčbu. Jde o odbornou medicínskou otázku a rozhodnutí správních orgánů a soudu závisí na odborném lékařském posouzení Institutu posuzování zdravotního stavu a v odvolacím řízení posudkové komise.
16. Na tento posudek je podle konstantní judikatury třeba nahlížet jako na kterýkoliv jiný důkazní prostředek, neboť se sice jedná o tzv. „povinný důkaz“, nikoliv však o závazné stanovisko či závazný podklad rozhodnutí. Z toho důvodu není správnost posudku presumována, posudek proto podléhá hodnocení správního orgánu a nemůže být bez dalšího převzat jako pravdivý. Při rozhodování ve věci příspěvku však správní orgán neposuzuje věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Jelikož však bývá posudek posudkové komise v odvolacím řízení stěžejním důkazem, je kladen zvýšený důraz na jeho jednoznačnost, určitost, úplnost a přesvědčivost (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu – dále jen „NSS“ – č. j. 5 Ads 42/2003-61, č. 800/2006 Sb. NSS, č. j. 4 Ads 42/2013-43; nebo č. j. 10 Ads 116/2014-46).
17. Žalovaný odvolání zamítl s odůvodněním, že žalobce nesplňuje podmínky nároku na poskytnutí příspěvku, tedy že u něho nebyla zjištěna těžká vada nosného nebo pohybového ústrojí ani těžká nebo hluboká mentální retardace charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, anebo autistické poruchy s těžkým funkčním postižením, s opakovanými závažnými a objektivně prokázanými projevy autoagrese nebo heteroagrese přetrvávajícími i přes zavedenou léčbu. Onemocnění žalobce, která jsou popsána v jeho zdravotnické dokumentaci, podle posudkové komise a žalovaného uvedeným kritériím neodpovídají.
18. Posouzení povahy zdravotního postižení z hlediska splnění podmínek nároku na dávku osobám se zdravotním postižením je věcí odborně medicínskou, k níž správní orgán ani soud nemají potřebné odborné znalosti, a proto se vždy obracejí k osobám, které jimi disponují, aby se k těmto otázkám vyjádřily. Pro účely odvolacího správního řízení o přiznání takové dávky posuzuje zdravotní stav občanů Ministerstvo práce a sociálních věcí, které za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.
19. V projednávané věci tak byl pro žalovaného stěžejním důkazem posudek posudkové komise ze 17. 7. 2025, podle jehož závěru nebyl žalobce v rozhodné době osobou, která má ve smyslu § 9 odst. 2 a 4 zákona č. 329/2011 Sb. těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci či stavy na rozhraní těžké mentální retardace ani autistické poruchy s těžkým funkčním postižením, s opakovanými závažnými a objektivně prokázanými projevy autoagrese nebo heteroagrese přetrvávajícími i přes zavedenou léčbu. Při vypracování posudku vycházela posudková komise ze spisu Institutu posuzování zdravotního stavu, zdravotnické dokumentace praktického ošetřujícího lékaře a z nálezů vypsanych v posudku, včetně těch, které žalobce doložil ve správním řízení a posudkové komisi do 5. 3. 2025. Posudková komise po posouzení těchto podkladů nenalezla u žalobce takové zdravotní postižení, které

by splňovalo kritéria pro poskytnutí příspěvku na pořízení motorového vozidla, a po takto provedeném přezkumu potvrdila posudek Institutu posuzování zdravotního stavu, na základě kterého úřad práce žalobci příspěvek nepřiznal.

20. Posudek posudkové komise se vypořádal se všemi rozhodnými skutečnostmi, přihlédl k veškerým zdravotním potížím žalobce a své posudkové závěry posudková komise jednoznačně a konkrétně zdůvodnila. Přitom náležitě vysvětlila, proč není možné zdravotní postižení žalobce považovat za některé z onemocnění uvedených v části I bodu 1 nebo části I bodu 5 přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb., ačkoliv má žalobce řadu onemocnění a jeho zdravotní stav je dlouhodobě nepříznivý. Rovněž tak se posudková komise dostatečně vypořádala s lékařskými zprávami a objasnila, z jakých důvodů nelze ani na základě jejich obsahu žalobci přiznat příspěvek na pořízení motorového vozidla. Na základě těchto skutečností je možné posudek posudkové komise ze 17. 7. 2024 považovat za úplný, přesvědčivý a náležitě odůvodněný. Navíc ke stejnému posudkovému závěru dospěl i Institut posuzování zdravotního stavu. Ačkoli žalobce v žalobě tvrdil, že u něj jde o těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí, neuvedl konkrétně a neprokázal, kterou vadu podle § 9 odst. 2 zákona č. 329/2011 Sb. a přílohy I bodu 1 a 5 k tomuto zákonu má.
21. Žalovaný na straně 4 napadeného rozhodnutí z posudkového hodnocení citoval, že žalobce nemá amputační ztráty, funkční ztráty, obrny končetin, ztuhlé nosné klouby dolních končetin ani mentální postižení či autistickou poruchu. Žalovaný dále zdůraznil ze zprávy chirurga z 16. 12. 2024, že v oblasti pravé dolní končetiny v terénu chronických změn „na dorzu již zhojeno, defekt na med. straně se hojí, intermitentně ještě povlaky, terén CHŽI, velikost asi 3 × 3 cm, postupně se zmenšuje“. Žalovaný dále citoval ze zprávy cévní ambulance z 22. 1. 2025, že žalobce „ujde s FH 50–60 m, zastaví se pro bolest obou bérců, chůze je značně nestabilní, polyneuropatie dolních končetin po chemoterapii objektivně nedoložena, doporučeno cvičit, zatěžovat a komprese lýtek během dne“ a zdůraznil: „RE: lymfostáza DKK – najmě ex inactivitatem, reziduální trombus VP vpravo kolem 30% - normální funkce ŽS DKK, ICH DK PTA PDK 07/24 s optimálním výsledkem“.
22. Soud ověřil dále ze správního spisu z posudku posudkové komise ze 17. 7. 2025, že podle sociálního šetření 6. 11. 2024 žalobce ujde nejvýše 50 m s dopomocí 2 FH, sám vstává a usedá, jezdí sám autem, má úpravu na ruční řízení, otevře dvířka, sám nastoupí a vystoupí, sám do auta naloží invalidní vozík a na úřad práce chodí vždy sám, bez doprovodu. Dne 30. 10. 2024 a 31. 10. 2024 žalobce sám přijel autem na úřad práce, sám dojel na invalidním vozíku, sám si otevřel dveře do kanceláře a podal žádosti. Opakovaně přišel na úřad práce dokonce i bez jakékoliv kompenzační pomůcky, písemný záznam učiněn ve dnech 13. 5. 2024 a 6. 12. 2023. Dle pana P. opakovaně pomáhá zvedat paní V., když upadne. Žalobce je plně orientovaný, vidí a slyší, řídí osobní automobil, má sprchový kout se sedákem, dvakrát týdně se sprchuje s pomocí, své záležitosti si vyřizuje sám a potřebuje pomoc s většími nákupy, větším úklidem a údržbou auta.
23. Soud zjistil ze zprávy MUDr. K. (dle obsahu zprávy praktik a odborník na pracovní lékařství) z 13. 8. 2013, že defekt dolních končetin je následkem úrazu z roku 1983 a obtíže trvají od roku 2006. Žalobce byl v srpnu 2009 poškozen na Dermatologické klinice Fakultní nemocnice Královské Vinohrady Praha 10, se kterou se soudí od 1. 3. 2010. Žalobce je trvale neschopen vykonávat stálé zaměstnání (byl vyučen zedníkem), následky dermatologického ošetření trvají doposud a defekty se špatně a velmi pomalu hojí, i přestože žalobce v roce 2010 podstoupil plastickou operaci v Nemocnici v Ivančicích

v okrese Brno – venkov na doporučení kliniky plastické chirurgie Fakultní nemocnice Brno. Nikdo není schopen dostatečně autora zprávy přesvědčit, že nedošlo k poškození nervů a svalů obou dolních končetin, ale jen cév. Je v rozporu nejen se zdravým selským rozumem, že žalobce, ač má invalidní důchod třetího stupně, nemá podle některých úředníků nárok na průkazku ZTP, ačkoliv platná národní a evropská judikatura hovoří v jeho prospěch. Žalobce objektivně není schopen delšího stání nebo delší chůze bez dopomoci jiné osoby nebo bez dvou francouzských holí na vzdálenost delší než 50 m, není schopen rychle nastupovat a vystupovat do prostředků městské hromadné dopravy (tramvaje T3, T6, autobusy řady B či C z Karosy Vysoké Mýto), není schopen vystupovat po schodišti nebo z něho sestupovat.

24. Soud zjistil ze zprávy neurologa 2. 5. 2016, že žalobce byl vyšetřen na vozíku a podle závěrů zprávy jde o stav po iatrogenním poleptání obou bérků v roce 2009, vs. neuropatie aker DKK (pozn. soudu: iatrogenní = poškození zdraví pacienta způsobené lékařským zákrokem, léčbou nebo jednáním zdravotnického personálu).
25. Soud zjistil ze zprávy MUDr. K. z 27. 1. 2015, že žalobce byl „operován na doporučení plastického chirurga v nemocnici Ivančice v lednu 2010 a plastika se tehdy nemohla provést. Psychiatr 30. 11. 2009 konziliárně doložil, že u žalobce nejde o žádnou psychickou poruchu. Kontrolní hospitalizace na kožní klinice VFN Praha 2 proběhla v roce 2009“. Žalobce dochází pravidelně k autorovi zprávy „na kontroly a převazy, hojení probíhá velmi pomalu a lze doložit i fotodokumentaci. V lednu 2010 na PDK byl defekt asi 20×10 cm a na LDK asi 9×8 cm, nyní na PDK asi 3×6 cm a na LDK 3,5×3 cm. V dokumentaci z DVL FNKV je řada neshod a rozporů a ze soudního spisu Obvodního soudu pro Prahu 10 záhadně zmizela polovina dokumentace.“
26. Citované lékařské zprávy nevnesly důvodné pochybnosti do zjištěného skutkového stavu ve smyslu § 3 správního řádu, proto soud nepokračoval v dokazování.
27. Soud neprováděl důkaz dalšími navrženými lékařskými zprávami, protože byly obsahem správního spisu a posudková komise je měla k dispozici. Soud neprováděl důkaz výsledkem MUDr. K., protože jeho zprávy byly součástí správního spisu a posudková komise je měla k dispozici a další navržené zprávy jmenovaného lékaře soud provedl k důkazu. Soud nemá kompetence učinit si úsudek o medicínské otázce sám, ani není oprávněn v tomto řízení nechat vypracovat posudek posudkové komise, protože § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. stanoví, že posudkové komise ve věci příspěvku na vozidlo vypracovávají pouze ve správním řízení vedeném o odvolání.
28. Jelikož žalobce neuvedl, které má postižení podle přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb. části I bodů 1 a 5, soud neshledal nezákonné zjištění skutkového stavu a případně nezákonné (ne)podřazení onemocnění žalobce pod citované položky.
29. Soud poznamenává, že nemá k dispozici posudkový spis posudkové komise a v něm obsažené lékařské zprávy, ale jen lékařské zprávy tak, jak je citovala posudková komise a ty, které jsou součástí správních spisů úřadu práce a žalovaného a které žalobce doručil soudu.
30. Soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí je přezkoumatelné a žalovaný v návaznosti na posudek posudkové komise srozumitelně vysvětlil, proč zjištěná a prokázaná postižení žalobce nelze podřadit pod shora citovaná ustanovení přílohy zákona č. 329/2011 Sb. Postižení žalobce podle citovaných a doložených lékařských zpráv podle správního spisu není srovnatelné se zdravotním stavem popsaným například v rozsudku zdejšího soudu

č. j. 73 Ad 32/2013-87. Žalobce netvrdil a nedoložil těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí ve smyslu přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb.

31. V podkladech rozhodnutí nejsou popsány ani funkční či amputační ztráty, ztuhnutí všech úseků páteře, disproporční poruchy růstu ani těžké funkční poruchy pohyblivosti trupu, pánve a končetin podle přílohy I bodu 1 k zákonu č. 329/2011 Sb.
32. Za této situace se soud zabýval otázkou, zdali v posuzované věci měl být žalobci přiznán příspěvek na pořízení motorového vozidla na základě kombinace jeho zdravotních obtíží, které přitom nejsou uvedeny ve výčtu zdravotních postižení v části I bodu 1 a 5 přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb.
33. **Výčet onemocnění v části I bodech 1 a 5 je formulován uzavřeně** a ani ze znění § 9 zákona č. 329/2011 Sb. či jiných ustanovení jeho přílohy není možné usuzovat, že by okruh onemocnění, pro něž lze příspěvek přiznat, byl stanoven pouze demonstrativně (příkladem). Podmínky nároku na příspěvek na zvláštní pomůcku poskytovaný na pořízení motorového vozidla totiž nejsou v zákoně č. 329/2011 Sb. uvedeny slovy „zejména“, „například“ či „v dalších obdobných zdravotních postiženích“. Je tedy zřejmé, že v příloze k tomuto zákonu je obsažen taxativní výčet zdravotních postižení odůvodňujících přiznání příspěvku na pořízení motorového vozidla.
34. Nelze přijmout závěr, že nárok na příspěvek na pořízení motorového vozidla má podle jazykového výkladu zákona č. 329/2011 Sb. i osoba trpící nemocí stejného typu, rázu či povahy jako u zdravotních postižení uvedených v části I bodu 1 či 5 přílohy k témuž zákonu.
35. Naopak, znění § 9 odst. 4 zákona č. 329/2011 Sb. výslovně stanoví, že za zdravotní postižení charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku pořízení motorového vozidla se považují jen v příloze vyjmenované nemoci.
36. Proto příspěvek nemůže být přiznán osobě s jinou vadou nosného nebo pohybového ústrojí nebo jiným onemocněním. Dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobce, u kterého podle lékařských zpráv existují nemoci neuvedené v příloze k zákonu č. 329/2011 Sb., tedy neodůvodňuje přiznání příspěvku na pořízení motorového vozidla ani na základě nejširšího možného jazykového významu právních norem obsažených v tomto zákoně. Příspěvek nelze žalobci poskytnout ani za pomoci analogie, která je obecně myslitelná i při taxativním výčtu (srov. Melzer, F.: metodologie nalézání práva. Úvod do právní argumentace. 2. vydání. C. H. Beck, Praha 2011, s. 249).
37. Shora vyjmenovaný okruh zdravotních postižení uvedených v části I bodu 1 a 5 přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb. totiž obsahuje **jen nejzávažnější onemocnění** nosného a pohybového ústrojí a nejzávažnější další vyjmenovaná onemocnění. Úmyslem zákonodárce bylo poskytnutí příspěvku na pořízení motorového vozidla pouze takto nejpostiženějším osobám.
38. Skutečnost, že žalobce mezi ně nepatří, vyplývá z již zmíněného dokazování, lékařských zpráv a citovaných posudků. V uvedeném taxativním výčtu zdravotních postižení, pro která lze osobě poskytnout příspěvek na pořízení motorového vozidla, tedy nelze shledat žádnou neúplnost, nedostatek či nedokonalost právní úpravy, kterou by bylo možné označit jako mezeru v zákoně vyžadující její vyplnění za užití analogie.

39. Těžká vada nosného nebo pohybového ústrojí, druhy mentální retardace a autistické poruchy, které odůvodňují přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo, jsou tedy výlučně vady a stavy vyjmenované v části 1 bodu 1 a 5 přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb. Musí se proto jednat o zdravotní postižení shodné a přirovnávání postižení jiných není přípustné. K témuž závěru ostatně dospěl také Krajský soud v Českých Budějovicích v rozsudku, č. j. 2 Ad 14/2013-20, přičemž kasační stížnost proti tomuto rozhodnutí zamítl NSS rozsudkem, č. j. 3 Ads 55/2013-29, a NSS ve svém rozsudku, č. j. 4 Ads 51/2016-29. Jiné zdravotní postižení, které by zakládalo nárok na požadovaný příspěvek, žalobce netvrdil, ani neprokázal. Ve skutečnosti žalobce brojí spíše proti znění přílohy zákona č. 329/2011 Sb. a seznamu nemocí, jehož změna je v kompetenci zákonodárce, nikoli soudu.
40. Žalobní námitku, podle níž namítaná zdravotní postižení žalobce zakládají nárok na příspěvek na pořízení motorového vozidla, tedy soud neshledal důvodnou.
41. Soud podotýká, že názor ošetřujícího lékaře o tíži postižení není pro správní orgány a soud závazný a že posudkové posouzení tíže postižení podle zákona č. 329/2011 Sb. může učinit pouze lékař s atestací z posudkového lékařství, který zná právní předpisy sociálního zabezpečení.
42. Pokud postižení žalobce není vyjmenováno v seznamu onemocnění v zákoně č. 329/2011 Sb., nelze mu příspěvek přiznat (srov. rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 41 A 38/2022-66).
43. Soud nezpochybňuje dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobce, avšak žalobce brojí spíše proti znění zákona tak, jak ho zákonodárce přijal. Správní orgány i soud jsou vázány tímto zněním zákona.
44. Soud neshledal jako důvodnou námitku, že **žalobce se nemohl seznámit s posudkem posudkové komise a ostatními podklady napadeného rozhodnutí**. Soud ve správním spise ověřil, že žalovaný vyrozuměl žalobce písemností z 23. 7. 2025, že obdržel posudek posudkové komise a shromáždil podklady pro vydání rozhodnutí o odvolání. Žalovaný žalobce informoval, že novým podkladem rozhodnutí je posudek posudkové komise, ze kterého vyplývá, že zdravotní stav žalobce neodůvodňuje přiznání příspěvku. Žalovaný stanovil žalobci lhůtu pěti pracovních dnů (od doručení vyrozumění) k vyjádření k podkladům rozhodnutí s tím, že se nejedná o povinnost žalobce, že koncentrace řízení byla ukončena dnem vydání posudku 17. 7. 2025 a nelze již předkládat nové podklady pro posouzení zdravotního stavu. Žalobce se může vyjádřit k podkladům pro vydání rozhodnutí ústně do protokolu. Právo na nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu tím není dotčeno. Žalobce citované vyrozumění převzal 24. 7. 2025. Ze správního spisu vyplývá, že žalobce se ke správnímu orgánu nedostavil, nekontaktoval ho, ani se písemně ve věci nevyjádřil. Soud dospěl k závěru, že žalobce měl reálnou možnost se s podklady rozhodnutí seznámit, ale tuto možnost nevyužil. Pro úplnost soud dodává, že žalobce se podle správního spisu seznámil s podklady pro vydání rozhodnutí úřadu práce dne 10. 2. 2025 při nahlížení do spisu a obdržel požadované kopie listin.
45. Soud nepřisvědčil ani námitce, že **žalobci bylo upřeno právo být osobně vyšetřen a účastnit se posuzování svého zdravotního stavu**.
46. Podle § 34a odst. 3 zákona č. 329/2011 Sb. je žadatel o dávku povinen se podrobit vyšetření lékařem plnicím úkoly pro Institut posuzování zdravotního stavu, je-li k tomu Institutem posuzování zdravotního stavu vyzván.

47. Osobní vyšetření tedy není povinností Institutu posuzování zdravotního stavu, ale záleží na jeho úvaze. Totéž platí pro posuzování zdravotního stavu posudkovou komisí (srov. rozsudek NSS č. j. 3 Ads 304/2023-18, bod 12). Ostatně, žalobce ve správním řízení o osobní vyšetření podle správního spisu nežádal a posudková komise v protokole o jednání odůvodnila, že k posouzení zdravotního stavu byla dostačující zdravotnická dokumentace.
48. Lékařskou zprávu, kterou žalobce zaslal soudu po vydání rozsudku při ústním jednání, soud nemohl zohlednit a je na žalobci, jestli ji doloží správním orgánům ve správních řízeních.
49. Správní orgány zjistily skutkový stav, vybraly právní předpisy, pod které ho podřadily a z toho vyvodily skutkové i právní závěry v souladu se zákony, mezinárodními smlouvami, právními zásadami a judikaturou.
50. Soud v souladu s § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v něm neměl úspěch a správnímu orgánu takové právo ve věcech sociální péče nepřísluší.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 10. prosince 2025

Martina Rýznarová v. r.
samosoudkyně